

Frisse ideeën, maar hoe nu verder?

Hoe ziet het politiebureau van de toekomst eruit? Daarover discussieerden onder meer politiemedewerkers, verschillende bouw- en technologiebedrijven en Bouwend Nederland op 13 juni tijdens de Boostcamp Innovatie Challenge Politie in Delft. 's Ochtends presenteerden zes finalisten hun ingezonden ideeën rondom de grootschalige huisvestingsopgave van de politie. 's Middags volgden parallelsessies. In de Prismazaal benut transitie-architect Philine Krosse de perspectiefsessie Teambureaus om tot een concrete eerste stap te komen, die de twaalf deelnemers liefst morgen al kunnen zetten.

Zelf werd ze enthousiast van de gepresenteerde inzendingen voor het politiebureau van de toekomst, vertelt Krosse. Maar hoe voorkom je dat – zoals zo vaak na inspiratiesessies – de plannen op een stapel belanden en iedereen op elkaar wacht? Welke obstakels liggen er nog tussen idee en de uitvoering? In de voorstelronde van de perspectiefsessie Gebouwen moeten alle aanwezigen daarom de volgende zin afmaken: 'Ik wil morgen de volgende stap zetten, maar...'. Onder de aanwezigen zijn medewerkers van de politie, een architect, een hoogleraar en managers van verschillende bouw- en technologiebedrijven die plannen ingezonden hebben.

Ja, maar...

Ik zou morgen graag de volgende stap zetten, maar het is nog vrij onduidelijk wat de concrete vraag is van de politie, vindt één van de aanwezige bouwers. Hij zou meer achtergrondinformatie over de organisatie nodig hebben om de juiste oplossing voor de problemen te vinden. En realistische schema's graag. Andere ondernemers zien de 'maar' juist in de complexe organisatie van de politie. Hoe zorg je dat de innovatie door alle lagen van de organisatie gedragen wordt? De medewerkers van de politie plaatsen zelf hun 'maar' bij de strikte cao en regelgeving. Hoe gaan mooie innovatieve ideeën ooit passen binnen de praktijk, als zelfs tot op het niveau van de Verenigde Naties is vastgelegd hoe een cel eruit moet zien? Een andere aanwezige ondernemer voorziet juist weer veel losse initiatieven en vraagt zich af hoe daar dan weer één geheel van gemaakt kan worden.

Werkvorm

Het zijn geen vragen waar deze middag een sluitend antwoord op te formuleren valt. Dat is ook niet de bedoeling. Wel gaan de aanwezigen een begin maken. Dat doen ze door in een werkvorm te wisselen van 'maar-vraag'. Ze verplaatsen zich in het probleem van de ander en zoeken in groepjes antwoorden op elkaars vragen en belemmeringen. Wat volgt zijn gesprekken over de tastbaarheid van het vervolgtraject, langs elkaar heen werkende afdelingen, (on)duidelijkheid in commerciële belangen van alle partijen, de mogelijkheden van co-creatie met management, werkvloer en externen en het belang van communicatie naar al die 65 duizend medewerkers van de politie. Er wordt opgemerkt dat het toch wel verhelderend is om hier samen over na te denken. Aannames over elkaar blijken niet altijd te kloppen en de politie wil op veel gebieden precies hetzelfde als de bouw- en technologiebedrijven.

Verhalen

Uiteindelijk komen er toch vier oplossingen, of in ieder geval beginstappen, op papier. Zo is iedereen het er wel over eens dat transparantie van alle partijen nodig is, om helderheid te krijgen over de precieze vraag en eisen. Iedere partij moet al vroeg zijn (commerciële) belangen op tafel leggen, inclusief beperkende voorwaarden, zodat er tot een realistisch plan gekomen kan worden. "We moeten niet te lang in de inspiratie blijven hangen, hoe fris de ideeën ook zijn. Laten we vanaf het begin eerlijk zijn over elkaars intenties."

Om de complexe organisatie van de politie te doorgronden, wordt geopperd dat er interviews moeten plaatsvinden in verschillende lagen en segmenten van de organisatie. Niet door middel van enquêtes maar door gesprekken, zodat de verhalen van de organisatie boven water komen. Ook het risico te verzanden in losse pilots en ideeën wordt besproken. Deze perspectiefsessie ging eigenlijk over gebouwen en dan specifiek de teambureaus, maar de innovatie van de politie behelst veel meer. Van het gebruik van smartphones tot specifieke gebouwen voor opsporing en de regionale inlichtingendienst. Om overzicht te houden op al die innovatieve projecten zou er een programmamanager innovatie aangesteld moeten worden die de pilots bij elkaar brengt en het overzicht bewaakt, vinden de aanwezigen.

Aanbestedingsluwe zone

De meest concrete oplossing van de middag is waarschijnlijk het idee van een 'aanbestedingsluwe zone'. De aanwezigen vinden het afrekenstelsel van aanbestedingen verouderd. Dat zie je terug als goede innovatieve ideeën sneuvelen om snelheid en commercieel belang voorrang te geven. Of als een lokale partij met een geweldig idee komt, maar die klus uiteindelijk toch weer officieel aanbesteed moet worden. Natuurlijk zijn procedures niet zomaar opzij te zetten, maar er valt misschien iets op te verzinnen, laat een inkoper van de politie weten. Hij legt uit dat zeer urgente of geheime opdrachten bij de politie niet altijd aanbesteed hoeven te worden. Misschien kan er in het beleid opgenomen worden dat bepaalde innovaties ook niet officieel aanbesteed hoeven te worden. Daar is support van de korpsleiding voor nodig. De concrete actie om morgen al mee te beginnen is dan ook: een afspraak maken om over zo'n aanbestedingsluwe zone te praten met de korpschef.